

วิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา  
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)  
ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล  
(CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ

มาริณีย์ สาเม

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง งานวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ดำเนินการการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 72 คน จาก 2 ห้องเรียน กลุ่มทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และกลุ่มควบคุมด้วย การจัดการเรียนรู้แบบปกติเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ (2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนเรียน 1 ชุด และหลังเรียน 1 ชุด ชุดละ 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่า  $t$  test แบบ Independent และ  $t$  test แบบ Dependent

## ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

## บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จำเป็นต้องมีการพูดคุยในการดำรงชีวิต ซึ่งการสื่อสารก็เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารพูดคุยในชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่การดำรงชีวิตในลักษณะต่าง ๆ ก็ต้องใช้การติดต่อสื่อสารดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ ที่จะนำไปสู่การติดต่อสื่อสารกันเพื่อที่จะทำให้นมนุษย์ได้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

ภาษาจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งประเทศไทยก็มีภาษาไทยที่พอขุนรามคำแหงเป็นคนคิดค้นขึ้นมาเป็นคนแรก จึงทำให้ประเทศไทยมีภาษาใช้ของตนเอง จึงทำให้ภาษาไทยมีลักษณะพิเศษที่ไม่เหมือนกับภาษาอื่น ๆ เพราะในสมัยก่อนประเทศไทยได้มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ ซึ่งก็ทำให้ภาษาไทย มีคำภาษาต่างประเทศมากมาย บางครั้งคนไทยใช้จนคิดว่ามันเป็นคำไทยไปแล้ว ซึ่งการนำคำยืมจากภาษาต่างประเทศมาใช้นั้น คนไทยเราก็ยังคงรูปของภาษาเดิมไว้ แต่ปรับการอ่านออกเสียงเพื่อให้เหมาะสมกับคนไทยมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงทำให้ภาษาไทย จึงมีหลักภาษาเกิดขึ้นอย่างหนึ่งคือ คำเขียนกับคำที่ใช้ในการออกเสียงจึงมีความแตกต่างกัน

ดังนั้นภาษาไทยจึงมีคำที่ใช้เขียนและพูดไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาไทย ซึ่งต้องเริ่มปลูกฝังให้กับนักเรียนให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง การที่นักเรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องนั้น ก็ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะมีเทคนิคมาสอนอย่างไรที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องได้

จากปัญหาที่นักเรียนมีความบกพร่องในการเขียนภาษาไทยทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะหาวิธีการเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนมีความสนใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล ด้วยเหตุผลดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักการ 5 หลักการ คือการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ และนำไปประยุกต์ใช้ทั้งยังทำให้นักเรียนมีความรู้ที่คงทนยาวนาน และทำให้เกิดทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี

จากเหตุข้างต้น ทำให้พบว่า การนำการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) จะทำให้นักเรียนสนใจในเนื้อหาวิชาภาษาไทยมากขึ้นและจะทำให้นักเรียนมีความรู้ที่คงทนที่จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น โดยที่ผู้วิจัยจะนำการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) มาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับวิธีสอนแบบปกติ เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

## สมมติฐานของการวิจัย

จากที่ได้ศึกษางานวิจัย วิลาวัณย์ คุนาเอก (2553) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## **ขอบเขตของการวิจัย**

### **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้องเรียนรวมนักเรียน 107 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 ห้องวิเคราะห์หาค่า ANOVA ที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกันจากนั้นแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อเลือก 2 ห้องเรียน ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

### **ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ**

#### **2.1 ตัวแปรอิสระ**

ได้แก่ การสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีสอนแบบปกติ

#### **2.2 ตัวแปรตาม**

ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

## เนื้อหาที่ใช้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ. 2551 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

มาตราแม่ กก ได้แก่ ข ค ฦ

มาตราแม่ กบ ได้แก่ ป พ ฟ

มาตราแม่ กน ได้แก่ ญ ณ ร ล พ

มาตราแม่ กด ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ฐ ต ษ ตุ ร ถ ท ธ ศ ส ษ ตี ตร ฒ ชร

## ระยะเวลาและพื้นที่ในการทำวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คาบ โดยใช้วิธีการสอนแบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) จำนวน 6 คาบ และวิธีสอนแบบปกติจำนวน 6 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางให้ครูได้จัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูได้มีการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น

## การทบทวนวรรณกรรม

นพคุณ คุณาชีวะ และคณะ (2553, หน้า 1) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเรียนมีความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ สามารถดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ทั้งนี้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

นพคุณ คุณาชีวะ และคณะ (2553, หน้า 6) โดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) มุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้ได้รับความรู้ ทักษะกระบวนการ ด้านการคิด การแก้ปัญหาตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ตลอดจนมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มี คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม มีความเป็นผู้นำและมีความเป็นไทยจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะของโรงเรียนไว้ 10 ข้อซึ่งจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ คือ เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานที่ดีในการฟัง พูด อ่าน เขียนทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีความรู้ ทักษะภาษา การใช้ภาษาที่จำเป็นต่อตนเองและสังคมในอนาคตโดยเฉพาะ ทักษะการเขียนสะกดคำที่ต้องมุ่งเน้นและพัฒนาควบคู่ไปด้วยกันและการเขียนในระดับสูงและยังเป็นพื้นฐานใน วิชาต่าง ๆ ได้อย่างดี

### การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

ทิสนา แคมมณี. (2548: 87) ได้กล่าวว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA MODEL” สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่รองศาสตราจารย์ ดร.ทิสนา แคมมณี ได้นำเสนอไว้และได้มีการนำไปทดลองใช้แล้วได้ผลดี ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

#### ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียน มีความพร้อมในการ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

#### ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่ง ครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้

#### ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ผู้เรียนจะต้อง สร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเองเช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยง กับความรู้เดิม

#### ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

#### ขั้นที่ 5 การสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่รู้ได้ง่ายรวมทั้งวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ทั้งหลายที่เกิดขึ้น

#### ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน

หากข้อความรู้ที่ได้เรียนรู้มาไม่มีการปฏิบัติ ขั้นนี้จะเป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติ และมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย

#### ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ หลังจากการประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำมารวมแสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน

สรุปว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

### ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมสุข ศรีสุข (2542, หน้า 21) กล่าวถึงความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะ หรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใด

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, หน้า 389) กล่าวถึงความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อย ก่อนที่จะมีการเรียนการสอนและเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ว่าเป็นความสามารถด้านความรู้ของสมองที่เกิดจากการเรียนรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งสามารถวัดความรู้ที่ได้หลังจากที่ได้เรียนวิชานั้น ๆ แล้ว

## งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภาพ เวหา (2548) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุชาติ ชันเชื้อ (2550) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เจตคติทางการเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และทักษะการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วิลาวัณย์ ภูนาเอก (2553) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก การสอนแบบซิปปามีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และการสอนปกติ มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

## วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

### ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้องเรียนรวมนักเรียน 107 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 ห้องวิเคราะห์หาค่า ANOVO ที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกันจากนั้นแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อเลือก 2 ห้องเรียน ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

## การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเนื้อหาที่ออก เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรานี้ มาตราแม่ กก ได้แก่ ข ค ฃ จำนวน 1 ชั่วโมง มาตราแม่ กบ ได้แก่ ป พ ฟ จำนวน 1 ชั่วโมง มาตราแม่ กน ได้แก่ ญ ณ ร ล พ จำนวน 2 ชั่วโมง มาตราแม่ กด ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ฐ ต ษ ตุ รด ถ ท ฑ ศ ส ซ ติ ตร ฒ ชร จำนวน 2 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเนื้อหาที่ออก เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรานี้ มาตราแม่ กก ได้แก่ ข ค ฃ จำนวน 1 ชั่วโมง มาตราแม่ กบ ได้แก่ ป พ ฟ จำนวน 1 ชั่วโมง มาตราแม่ กน ได้แก่ ญ ณ ร ล พ จำนวน 2 ชั่วโมง มาตราแม่ กด ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ฐ ต ษ ตุ รด ถ ท ฑ ศ ส ซ ติ ตร ฒ ชร จำนวน 2 ชั่วโมง

3. นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ปกติให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สูงกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกประเด็น

4.สร้างแบบทดสอบวัดความผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สูงกว่า 0.5 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลอง (try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น Kr - 20 เท่ากับ 0.81

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานความรู้เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน โดยการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมด แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ (Anova) เลือกห้องที่มีผลคะแนนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มาจับฉลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีแบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระหว่างการสอนด้วยวิธีชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) กับ การสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Independent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มที่สอนด้วยวิธี ชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) จะต้องสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนแบบปกติ

| กลุ่มตัวอย่าง | N  | X     | S.D.  | T     | sig   |
|---------------|----|-------|-------|-------|-------|
| (กลุ่มทดลอง)  | 34 | 16.74 | 3.926 | 3.117 | 0.015 |
| (กลุ่มควบคุม) | 38 | 14.11 | 3.228 |       |       |

จากผลการวิเคราะห์ที่แสดงในตอนที่ 1 แสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มที่สอนด้วยซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง คือ ห้อง ป.2/2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 16.74 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.926 และกลุ่มที่สอนแบบปกติ กำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุม คือ ห้อง ป.2/1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 14.11คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.228 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีค่า T คือ 3.117และมีค่า Sig 0.015 ซึ่งค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

| กลุ่มตัวอย่าง         | N  | X     | S.D.  | T      | sig  |
|-----------------------|----|-------|-------|--------|------|
| ก่อนเรียน (pre test)  | 34 | 9.97  | 3.398 |        |      |
| หลังเรียน (post test) | 34 | 16.74 | 3.926 | -8.651 | .000 |

จากผลการวิเคราะห์ที่แสดงในตอนที่ 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่สอนด้วยซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 9.97 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.398 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.74 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.926 และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีค่า T คือ -8.651 และค่า Sig 0.00 ซึ่งค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

| กลุ่มตัวอย่าง         | N  | X     | S.D.  | T       | sig  |
|-----------------------|----|-------|-------|---------|------|
| ก่อนเรียน (pre test)  | 38 | 10.61 | 3.218 |         |      |
| หลังเรียน (post test) | 38 | 14.11 | 3.228 | -11.533 | .000 |

จากผลการวิเคราะห์ที่แสดงในตอนที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่สอนปกติ ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 10.61 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.218 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.11 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.228 และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้พบว่า มีค่า T คือ -11.533 และค่า Sig 0.00 ซึ่งค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

## ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มที่เรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีจำนวน (N) 34 คน มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 16.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.926 และคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียน ของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ มีจำนวน (N) 38 มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 14.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.228 ผลการทดลองความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้วิจัยได้เลือกวิธีการ แก้ไขปัญหา ดังกล่าว โดยวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมและนำวิธีการสอนนั้นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ และวิธีการสอนที่ผู้วิจัยเลือก วิธีการสอนแบบแบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการ ทบทวนความรู้เดิมเพื่อนำไปเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ขณะเดียวกันยังสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียน และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2545, หน้า 10) โดยสรุปว่า ทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ติดต่อสื่อสารกันในกลุ่ม ประสานงานกันในกลุ่ม ตัดสินใจร่วมกันและมีผลประโยชน์ร่วมกัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่สอนด้วยวิธี ซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าวิธีปกติ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) 2 พบว่า กลุ่มก่อนเรียน ที่เรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ด้วยวิธีสอนแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีจำนวน (N) 34 คนมีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 9.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.398 และคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียน ของกลุ่มที่ได้รับการสอนรับการ สอนด้วยวิธีการสอนแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 16.74 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.926 ผลการทดลองความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ก่อนเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูง กว่าหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้เลือกวิธีสอน แบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับวัยผู้เรียนและ นักเรียนมีความสนใจกับการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสอนแบบ ชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ทบทวนความรู้เดิมเพื่อนำไป เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ขณะเดียวกันยังสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลัง เรียนด้วยวิธีสอนแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่าก่อนเรียน

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่าคะแนนก่อนเรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีจำนวน (N) 38 คนมีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 10.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.218 และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลัง เรียน ของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 14.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.228 ผลการทดลองความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ก่อนเรียน ด้วยการสอน แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี สูงกว่าหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุมนักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติมากขึ้น ถึงแม้ว่าการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นแค่สามขั้น ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป แต่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ปรัชญาและครูได้ให้คำแนะนำในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง พร้อมทั้ง สื่อการเรียนรู้มีความเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน

### **ข้อเสนอแนะ**

#### **ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้**

1. ครูควรมีความเข้าใจของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกขั้นตอนเพื่อที่จะสอนในทุก ขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและอธิบายกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้ นักเรียน ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

2. ในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรจัดบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจ และ จะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมและสะดวกต่อการจัดกิจกรรม และควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นไม่ให้ต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ

2. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) ไปใช้กับหลักภาษาไทย เรื่องอื่น ๆ เช่น อักษรนำ คำควบกล้ำ การผันวรรณยุกต์ เป็นต้น

### เอกสารอ้างอิง

- กัญญา แสงสว่าง. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา (CIPPA MODEL) กับรูปแบบการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2551
- ชนินทร์ชัย อินทிரารณ์ สุวิทย์ หิรัญยาภาณท์ และสิริวรรณ เมธีวิวัฒน์. พจนานุกรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอคิว, 2540.
- ชุดิมา ช่อวงศ์. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง ลอยกระทงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ทิตนา แฉมมณี. “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL),” คุรุศาสตร์. 27(3) : 1-17 ; มีนาคม-มิถุนายน, 2542.
- ทิตนา แฉมมณี. รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ทิตินา แชมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: นิชนเอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.

นพคุณ คุณาชีวะ และคณะ. (2553). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2553 (ฉบับทดลองใช้). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปานเทพ สามลปาน. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง การสร้างคำ ในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADกับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

วิลาวณีย์ คุณาเอก. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุชาดา ชันเชื้อ. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สุภาพ เวหา. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สมสุข ศรีสุข (2542). ผลของการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเลขดัชนีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Centolanza, Louis R. "The State and the Schools : Consequences of Curricular Intervention, 1972-1980 (Curriculum, Basic Skills, Accountability, Department of Education, New Jersey)," Dissertation Abstracts International. 47(8) : 2866-A ; February, 1987.

Good, Cater V. Dictionary of Eadcation. New York:Mc Graw-Hill, 1973.

Greg, L. Peck. (1992). The effects of cooperative learning on the spelling achievement of Intermediate elementary Student. Dissertation abstracts international. 06

Nelson, Gayle L. (1984, October 22). Reading : A student cantred approach. English teaching forum, 22 (4), 2-5,8.